

Ensamheten

Kent

Du skrapar rutor nu igen
Jag är passageraren, det är du som kör
Stan förblöder, allt är stängt
Du pratar jobb, jag längtar hem igen

Åh, det är så svårt att höra vad du säger
Vad är det du egentligen vill säga?

Sekelskiftesvillan gapar tom
Man skymtar fönstren bakom röda löv
Och jag minns din pappas bibliotek

I ett centrumkors där virvlar snön det blåser snålt
Genom ensamhushållens dubbla lås
Och som Sverige sover villor, skogar, elljusspår
Sextusen vintergransljus mot ensamheten, ensamheten

Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten
Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten

Ett helt nytt ljus ger oss nytt hopp
Men även skuggorna blir större nu
Och inget är sig längre likt

I din värld av mörkret syns dina brister, mina fel
Som sprickor där ljus kan tränga in
Och jag inser plötsligt, kärlek får man bara se
När tak och väggar rasar in igen i ensamheten

Ensamheten, ensamheten
Det är så svårt att höra vad du säger
Ensamheten, ensamheten
Vad är det du egentligen vill säga?
Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten
Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten
Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten

Det är så svårt att höra vad du säger
Ensamheten, ensamheten
Vad är det du egentligen vill säga?
Ensamheten, ensamheten
Det är så svårt att höra vad du säger
Ensamheten, ensamheten
Vad är det du egentligen vill säga?
Ensamheten, ensamheten
Hårt mot hårt mot ensamheten